

Bijlage

Overzicht van de plannen ten behoeve van de Aanpak Voorkomen Criminele Loopbaan Allochtone Jongeren.

Aanpak Amsterdam

Doelstellingen/prestatie-indicatoren

Vermindering van de criminaliteit van Marokkaans-Nederlandse jongeren.

Maatregelen

Maatregel 1. Intensivering van de Stopmaatregel voor betere toepassing bij Marokkaans-Nederlandse 12 minners.

Maatregel 2. Taakstrafzittingen op de Ketenuit in Amsterdam met verplichte aanwezigheid van de ouders.

Maatregel 3. Snelrecht in twee wekelijkse zittingen.

Maatregel 4. Extra inzet door jeugdreclassering tijdens periode van voorlopige hechtenis om sneller een begin te maken met uitvoering van begeleiding.

Maatregel 5. Extra inzet van Intensieve trajectbegeleiding harde kern voor jongeren van 18 jaar en ouder.

Maatregel 6. Extra intensivering aanpak en monitoring van potentieel jeugdige veelplegers tot 25 jaar (samenwerking tussen OM en Reclassering in Ketenuit).

Maatregel 7. Interventieteam reclassering op districtsniveau dat direct inzetbaar is.

Maatregel 8. Aanpak Overlast (APV-overtredingen) gecoördineerd vanuit de Ketenuit.

Maatregel 9. Intensivering van de aanpak schoolverzuim.

Maatregel 10. Schakelprogramma voor Marokkaans-Nederlandse jongeren met gedragsproblemen. De toepassing van systematische diagnostiek (risicotaxatie) en de toepassing van bewezen effectieve gedragsinterventies.

Maatregel 11. Nader wetenschappelijk onderzoek ten behoeve van de vroegtijdige onderkenning van risico's bij jonge kinderen.

Amsterdam heeft in de 2008 en 2009 een aantal aanpassingen doorgevoerd.

De aanpassingen zijn onder meer aangebracht om de meest urgente problemen effectiever aan te pakken in het bijzonder de overlast in bepaalde wijken.

Maatregel 1 is gestopt wegens te geringe instroom. Maatregel 3 en maatregel 6 worden nu in een ander kader uitgevoerd.

Maatregel 9 is als extra maatregel niet uitgevoerd. Er is volstaan met de reguliere aanpak van schoolverzuim.

In 2008 is de aanpak van overlast in Amsterdam geïntensiveerd. In het kader van de aanpak zijn twee maatregelen gefinancierd uit de extra middelen: gezinsbezoeken door medewerkers van de Stichting Aanpak Overlast Amsterdam bij overlastgevendende jongeren en de inzet van gezinsmanagers bij gezinnen die extreme overlast veroorzaken.

In 2009 worden met de extra financiële middelen voorts de volgende nieuwe projecten mede gefinancierd: de inzet van zogenoemde 8-8 coaches die overlastgevendende jongeren begeleiden en de uitvoering van de Pilot West met als kern: snelle en effectieve interventies.

De dialoog met de Marokkaans-Nederlandse gemeenschap is onderdeel van het reguliere integratie-/participatiebeleid. Op grote schaal worden beroepskrachten van Marokkaans-Nederlandse herkomst ingezet bij de uitvoering.

Aanpak Rotterdam

Doelstellingen/prestatie-indicatoren: vermindering van criminaliteit/recidive en vermindering van overlast van Marokkaans-Nederlandse jongeren.

Maatregelen:

Maatregel 1. Intensieve begeleiding tijdens en na uitstroom uit Justitiële Jeugdinstelling (200 jongeren krijgen begeleidingstraject).

Maatregel 2. Aanpak risicojongeren lokaal. Persoonsgerichte aanpak van jongeren uit overlastgevende groepen op buurtniveau (aangemeld via DOSA-regisseur op niveau deelgemeente) in combinatie met een gezinsgerichte aanpak waarbij het accent ligt op het voorkomen van overlast en criminaliteit bij broertjes en zusjes.

Maatregel 3. 404 stageplekken. Jongeren begeleiden bij het vinden van stageplekken.

Maatregel 4. Intensieve begeleiding door zogenoemde VIG-gezinscoaches (vroegtijdige interventie van gezinnen) van multiprobleemgezinnen.

Maatregel 5. Bruggenbouwer, een functionaris van Marokkaanse afkomst in dienst bij de politie Rotterdam-Rijnmond. Bruggenbouwers slaan doorlopend bruggen tussen het korps en de Marokkaanse gemeenschap c.q. jongeren vanuit het principe 'kennen en gekend worden' vergroot de aanspreekbaarheid.

Maatregel 6. Inzet van Marokkaanse buurtbroers. Marokkaans-Nederlandse jongens surveilleren met buurtvaders. Naast de oudere Marokkaans-Nederlanders surveilleren nu ook jonge mannen in de leeftijd van de doelgroep in de buurt.

Maatregel 7. Huiswerkbegeleiding. HBO-studenten begeleiden Marokkaans-Nederlandse kinderen vanaf groep 7 t/m de brugklas.

Maatregel 8. Empowerment.

- buddy-project waarbij Marokkaans-Nederlandse jongeren andere jongeren met dezelfde afkomst bij staan.
- initiatieven vanuit het jongerenennetwerk (o.a. in het Oude Noorden) gericht op het terugdringen van overlast onder Marokkaans-Nederlandse jongeren.
- voorschakeltrajecten gericht op voortijdig schoolverlaters. Tijdens het traject worden jongeren klaargestoomd voor een baan of teruggeleid naar school om alsnog een startkwalificatie te halen.

Aanpak is grotendeels volgens plan uitgevoerd. In 2006 lukt het al om de extra stageplekken beschikbaar te krijgen (maatregel 3). Daarna is de nadruk komen te liggen op aanvullende stagebegeleiding van ROC-studenten.

Er zijn geen extra maatregelen om de Marokkaans-Nederlandse gemeenschap te betrekken bovenop het reguliere beleid ter zake.

De dialoog met de Marokkaans-Nederlandse gemeenschap is onderdeel van het reguliere integratie-/participatiebeleid.

Het betrekken van de gemeenschap krijgt vorm op uitvoeringsniveau door de inzet van Marokkaans-Nederlandse beroepskrachten (o.a. de bruggenbouwers) en vrijwilligers.

Aanpak Den Haag (Impuls voor Marokkaans-Nederlandse risicojongeren)

Doelstellingen/prestatie-indicatoren: vermindering van criminaliteit, werkloosheid en voortijdig schoolverlaten van Marokkaans-Nederlandse jongeren.

Maatregelen

Maatregel 1. Extra individuele trajectbegeleiding van Marokkaans-Nederlandse risicojongeren en licht-criminele jongeren.

Maatregel 2. Extra gezinscoaching (multiprobleem gezinnen) inzet van VIG-coaches.

Maatregel 3. Extra trajecten toeleiding naar werk, stages en startend ondernemerschap.

Maatregel 4. Begeleidings- en coachingsprojecten voor VMBO en MBO-leerlingen.

Maatregel 5. Groepsaanpak jongeren. Door de Mobiele Jongeren Teams worden jongeren op straat aangesproken en zo nodig doorverwezen naar persoonsgerichte begeleidingstrajecten.

De aanpak wordt grotendeels volgens plan uitgevoerd.

In Den Haag is een discussie op gang gekomen tussen personen uit de Marokkaans-Nederlandse gemeenschap en de gemeente over de betrokkenheid van die gemeenschap bij het kader van de Impuls voor Marokkaanse Risicojongeren (IMAR).

De Marokkaanse gemeenschap in Den Haag wilde meer betrokken worden bij het IMAR-project.

Daartoe is de Marokkaanse gemeenschap uitgenodigd om met voorstellen te komen die passen binnen het gegeven kader. In 2008 zijn financiële middelen beschikbaar gesteld voor kleinschalige initiatieven van en door de Haagse Marokkaanse zelforganisaties. Deze initiatieven zijn gericht op voorlichting, cursussen, training, coaching en vrije tijdsbesteding. Zij dragen bij aan het overbruggen van de kloof tussen de doelgroep en bestaande voorzieningen.

Voorts worden dialoogbijeenkomsten georganiseerd, waarbij op basis van thema's knelpunten en suggesties voor oplossingen worden besproken.

Vijfmaal per jaar komt een netwerk bij elkaar bestaande uit professionals en vrijwilligers uit de gemeenschap voor het signaleren en oplossen van knelpunten.

Aanpak Utrecht (Project "De Toekomst")

Doelstellingen/prestatie-indicatoren: vermindering van criminaliteit van Marokkaans-Nederlandse jongeren.

Maatregelen

Maatregel 1. Intensieve outreachende hulpverlening, een persoongerichte aanpak waarbij ook personen uit de directe leefomgeving van de risicojongere worden ingezet. In nauwe samenwerking met justitie, politie en jeugdzorg wordt een individueel plan van aanpak opgesteld en uitgevoerd, eventueel onder dwang.

Maatregel 2. Twee trajecten: enerzijds peers als mentoren. Marokkaans-Nederlandse jongeren geven voorlichting en begeleiding aan risico-jongeren. Anderzijds het leerwerktraject waarbij ex-probleemjongeren een toekomstperspectief wordt geboden middels een officiële opleiding tot jongerenwerker (straathoekwerker).

Maatregel 3. Marokkaanse oudercoaches. Oudercoaches van Marokkaanse herkomst geven Marokkaans-Nederlandse ouders opvoedingsondersteuning.

NB: voor maatregel 1 en 3 is een methodiek beschreven. Tevens vindt een wetenschappelijke evaluatie plaats. Beide maatregelen zullen voor toetsing als evidence-based effectieve interventies worden voorgelegd bij het Nederlands Jeugdinstituut.

Maatregel 4. Sport als alternatieve vrijetijdsbesteding. Extra sportactiviteiten voor Marokkaans-Nederlandse jongeren. Gewerkt wordt met gemengde groepen van risico-jongeren en overige jongeren.

Maatregel 5. Extra stagebegeleiding op VMBO.

Maatregel 6. Betrokkenheid van de Marokkaans-Nederlandse gemeenschap.

- onderhouden van Netwerk Inzicht: 15 sleutelpersonen uit de Marokkaanse gemeenschap en 15 professionals vanuit de politie, justitie en de jeugdzorginstellingen vormen een netwerk dat ten minste vier maal per jaar bijeen komt. Het netwerk fungeert als vraagbaak voor specifieke vragen en levert op aanvraag een bemiddelaar.

- laagdrempelige regeling voor subsidiëring van activiteiten vanuit de gemeenschap onder meer: Tussen-in van de stichting Al Amal. Marokkaans-Nederlandse vrouwen ondersteunen vrouwen uit de eigen groep en leiden gezinnen toe naar de juiste hulpverlening.

Maatregel 7. Deskundigheidsbevordering aan professionals en themabijeenkomsten verzorgt door de Stichting Forum.

Maatregel 8. Coördinator Marokkaanse Jeugd in het Veiligheidshuis.

- organisatie van persoonsgerichte benadering vanuit het Veiligheidshuis door casusoverleggen mede te richten op zorg rondom Marokkaanse jeugd.

- Marokkaans-Nederlandse ouders betrekken bij het strafproces; Pilot Onderhoud ter parkette (OTP) betreft extra inzet om er voor te zorgen dat de ouders aanwezig zijn bij de OTP. Marokkaanse oudercoaches bezoeken het gezin thuis. Tevens is er speciaal voorlichtingsmateriaal ontwikkeld om de ouders uit te leggen wat hun eigen rol is en hoe het jeugdstrafrecht werkt (de film 'Een kwestie van betrokkenheid').

- verbeteren van de aansluiting tussen preventieve trajecten en repressieve aanpak.

De uitvoering vindt volgens de planning plaats. De activiteiten gericht op de gemeenschap en de koppeling aan het Veiligheidshuis geven een goede basis voor de verdere verdieping van de aanpak.

Beeld van de opbrengsten.

Het is nog te vroeg om een compleet beeld te geven over de uiteindelijke opbrengsten. De laatste definitieve gegevens over de criminaliteitsontwikkeling in de doelgroep zijn van 2007. Dat is de periode dat de aanpak in de steden goed op gang was gekomen.

Duidelijk is wel dat de aanpak in de vier grote steden meer mogelijkheden heeft geboden om relatief snel en flexibel extra inzet te leveren en daarbij naar de huidige stand van de kennis vernieuwende benaderingen en methodieken toe te passen. Die extra inzet kan het verschil maken en op termijn ook leiden tot vermindering van de overlast en de criminaliteit.

In alle vier de gemeenten is de extra investering om de criminaliteit onder Marokkaans-Nederlandse jongeren terug te dringen onderdeel van een breder veiligheids- en jeugdbeleid.

De aanpak volgt op hoofdlijnen uiteraard ook dit beleid: persoonsgerichte aanpak zoals die ook in het project 'Veiligheid begint bij Voorkomen' is uitgewerkt.

Zonder te veel vooruit te lopen is een aantal voorlopige conclusies te trekken die aan de hand van voorbeelden worden toegelicht. Per stad worden 2 voorbeelden gegeven van positieve resultaten van de aanpak.

- Bij vroegtijdig ingrijpen bij problemen op straat kan in een deel van de gevallen een justitieel traject worden voorkomen. Het veroorzaken van overlast en criminaliteit liggen vaak in elkaars verlengde. Intensivering van het toezicht op straat is het begin van niet-vrijblijvende preventieve aanpak van criminaliteit.

Twee casussen vanuit de straat- en gezinspak van Stichting Aanpak Overlast Amsterdam (SAOA).

Casus SAOA I

Deze casus betrof twee Marokkaanse broers uit stadsdeel Zeeburg, van 13 en 15 jaar oud. Zij werden door de straatcoaches gewaarschuwd omdat ze tegen de ramen aan het voetballen waren en gingen daarop zo tekeer, dat de straatcoaches de politie belden.

Deze jongens kregen een huisbezoek van twee Marokkaanse gezinsbezoekers. Zij hoorden van de ouders dat er veel problemen rond de oudste zoon zijn, en dat de oudste zoon wordt onderzocht door de Bascule (centrum voor kinder-jeugdpsychiatrie). De ouders wisten niet precies wat dit inhield. De

gezinsbezoekers hebben de ouders de werkwijze van de Bascule duidelijk weten te maken. De jongens is duidelijk gemaakt wat een normale reactie is, wanneer zij op straat worden aangesproken op hun gedrag door gezagsdragers. De ouders waren blij dat zij met een gezinsbezoeker erbij afspraken met hun zoons konden maken over nuttige dagbesteding.

De ouders gaven aan hulp nodig te hebben bij de opvoeding. Dit is aan het stadsdeel doorgegeven en het gezin krijgt een gezinscoach van 8 tot 8 (project van gemeente Amsterdam gericht op dagbesteding, vrije tijd en structuur, van 's morgens vroeg tot 's avonds). De jongeren zijn nu goed aanspreekbaar door de straatcoaches en zijn minder buiten.

Casus SAOA II

Twee meisjes (16 en 17 jaar oud) in Amsterdam Noord van Marokkaanse afkomst zorgden voor overlast, doordat zij herhaaldelijk ruzie hadden met een buurvrouw.

Bij huisbezoek bleek dat er geen ouderlijk toezicht was en dat de meisjes waren geïnstrueerd niemand binnen te laten. Het huis zag er verwaarloosd uit. Na veel aandringen stemde het oudste meisje toe in een bezoek op kantoor.

De meisjes leefden van giften van hun stiefvader. Hun vader had geen geld en hun moeder was gedetineerd in Marokko, de meisjes hadden wel contact met de advocate van moeder. De meisjes leefden al zes maanden zo en hadden ook nog de zorg van een jonger halfzusje, beurtelings bij hen en beurtelings bij het gezin van stiefvader woonde.

Naar aanleiding van de terugkoppeling van SAOA is er via SPIRIT hulpverlening ingezet. De meisjes wonen nu begeleid. Voordat het traject van SPIRIT werd ingezet zijn de meisjes door de gezinsbezoekers gestimuleerd om zich in te schrijven op een school en tot het begin van het studiejaar een baan te zoeken. Daar de legitimatie van de meisjes was verlopen, hebben de gezinsbezoekers ook bemiddeld bij de eerder genoemde stiefvader. Deze heeft dit betaald.

De meisjes zijn zelf naar de desbetreffende buurvrouw gegaan en hebben hun excuus aangeboden, zij dachten dat de ruzie van twee kanten kwam en hadden zich niet gerealiseerd dat hun gedrag zo bedreigend was voor de buurvrouw.

- Problemen veroorzaken en problemen hebben, gaan vaak samen. Problemen doen zich voor op verschillende leefgebieden. De ouders cq. het gezin erbij betrekken is een noodzakelijke voorwaarde om problemen effectief aan te pakken. In de aanpak in alle vier de grote steden is een intensieve gezinsaanpak voor multiprobleemgezinnen opgenomen.

Gezinsmanager Amsterdam

Ernstig overlastgevende multiprobleemgezinnen hebben een zeer negatieve invloed op hun omgeving. Kinderen uit deze gezinnen geven overlast en komen vaak ook met politie en justitie in aanraking vanwege strafbare feiten.

Het betreft vaak gezinnen die bij veel instanties bekend zijn. De effectieve aanpak gaat echter de krachten van de individuele instellingen te boven. Er ontstaat dan een impasse.

Deze onmacht wordt doorbroken door de inzet van de gezinsmanager die ondersteund wordt door een analyseteam bestaande uit vertegenwoordigers van de betrokken instellingen met een regisseur van de gemeente als voorzitter. De gezinsmanager coördineert uitvoering van het begeleidingsplan, waaraan alle betrokken instellingen hun aandeel leveren.

Dat maakt het mogelijk om alle problemen daadwerkelijk aan te pakken: huisvesting van gezin, toezicht op straat, verslavingsproblemen, problemen met school en werk etc. Wanneer de samenwerking alsnog zou stagneren is er de mogelijkheid van escalatie (voorleggen op het managementsniveau van de instellingen). Komt met er dan nog niet uit dan is er de mogelijkheid het op het niveau van de burgemeester voor te leggen.

- Het betrekken en ondersteunen van de ouders is een van de elementen voor een effectievere aanpak. Voor veel Marokkaans-Nederlandse ouders is de wereld van het strafrecht en de hulpverlening moeilijk te doorgronden. Met extra aandacht, direct contact en een goede uitleg is veel te winnen. Daarbij zijn bruggenbouwers nodig.

Casus uit Veiligheidshuis Utrecht in het kader van Onze Toekomst.

Rachid is een jongen van 14 jaar die lid is van een groep die zorgt voor veel overlast in de wijk. Op een dag raakt hij, samen met een ander lid van de groep, betrokken bij een winkeldiefstal. Rachid wordt opgeroepen voor een Onderhoud ter Parkette (OTP). Dit is niet de eerste keer. Tijdens het Justitieel Casusoverleg Jeugd (JCJ) wordt Rachid besproken. Bij het vorige OTP waren de ouders van Rachid niet aanwezig. De Coördinator Marokkaanse Jeugd vermoedt dat de reden ligt in het niet gelezen hebben van de oproepbrief, om welke reden dan ook. Er wordt een Marokkaanse oudercoach naar het gezin gestuurd om de ouders van Rachid voor te lichten over het OTP. De oudercoach neemt met de ouders de oproep en de brief van de Raad voor de Kinderbescherming door. Dan blijkt dat de ouders de brief niet hadden gezien en gelezen omdat de zoon de brief had onderschept. De ouders zijn dankzij de oudercoach op de hoogte van de procedure en verschijnen samen met Rachid op het OTP. De ouders zijn aanspreekbaar en bereid tot samenwerking. De ouders stellen regels en houden er nu beter toezicht op. De correctie werkt. Na een half jaar is er geen sprake van recidive en behoort Rachid niet meer tot de overlastgevende jeugdgroep.

- Marokkaans-Nederlandse jongeren lopen een verhoogde kans op schooluitval. Extra ondersteuning en begeleiding vooral in situaties dat de ouders deze niet kunnen bieden, levert resultaat op. Met extra inzet zijn beginnende problemen nog bij te sturen. Dat gebeurt nog niet automatisch.

Casus Lokale Aanpak/Intensief Casemanagement uit Rotterdam.

Een 17-jarige jongen is in 2009 door de DOSA-regisseur (DOSA is de Deelgemeentelijke Organisatie Sluitende Aanpak) aangemeld voor het Intensief Casemanagement, omdat de jongen twee maanden thuis zat zonder school/dagbesteding en dreigde af te glijden naar de criminaliteit. De jongen zat in het laatste jaar van het MAVO/VMBO. De jongen werd door school verwijderd vanwege gedragsproblemen. Een vervolgactie van de school bleef aanvankelijk achterwege. De casemanager heeft ervoor gezorgd dat de verwijdering van school officieel is bevestigd. Begeleiding door de Jeugdzorg vindt plaats in verband met de gedragsproblematiek. De casemanager heeft de ouders aangesproken op hun verantwoordelijkheid en heeft bevorderd dat zij hun rol als opvoeder beter inhoud geven. Zo kon een nieuw begin worden gemaakt. De jongen begint per 1 september 2009 met de opleiding MBO niveau 2 Assistent Jongerenwerker (fulltime onderwijs). Ter overbrugging loopt de jongen vanaf juni t/m augustus 2009 (fulltime) stage tegen een stagevergoeding. Hij heeft geen nieuwe politiecontacten. De jongen wordt nog enige tijd door de casemanager gevolgd om te kunnen ingrijpen als dat nodig is.

Casus stagebegeleiding uit Rotterdam.

Betreft stage die dreigt mis te lopen vanwege verzuim. Door de school is de leerling aangemeld bij het project Stagebegeleiding (onderdeel van Rotterdamse aanpak). Het lukt in eerste instantie niet direct

contact te leggen met de leerling. Er wordt een gesprek georganiseerd met de zus en moeder van de leerling.

Dan blijkt dat de ouders er niet van op de hoogte zijn dat de stage nog niet is afgerond. Het thuisfront had daardoor geen idee van het feit dat leerling nog gewoon drie dagen per week stage moest lopen. Na een goed gesprek te hebben gehad met moeder, zus en leerling zelf werd hij meer in de gaten gehouden door het thuisfront. Ook met de stagebegeleider werden korte lijnen gehouden, om snel te kunnen anticiperen op eventueel verzuim van de leerling.

Voor wat de opdrachten betreft is met leerling afgesproken dat hij dit met zijn praktijkbegeleider bespreekt. Als hij hiermee niet uitkomt, dan kan hij dit kenbaar maken bij de stagebegeleider van de opleiding. Dan wordt er vervolgens gezocht naar een oplossing.

Momenteel verloopt de stage van de leerling goed. De stagebegeleider blijft de leerling intensief volgen om terugval te voorkomen.

- De leefwereld van de straat oefent aantrekkingskracht uit. Met vroegtijdige signalering, een systematisch in beeld brengen van de problematiek en een passende, voldoende intensieve aanpak kan bijgestuurd worden wanneer jongeren (dreigen) te ontsporen.

Casus uit Den Haag.

Een Marokkaanse jongere deed 4 VWO, maar vanwege hoog verzuim en gedragsproblemen was de achterstand op school zo groot geworden, dat het inlopen van lesstof en ophalen van cijfers niet meer realistisch was. School had vervolgens het advies gegeven om het 4^e jaar HAVO te gaan doen.

Het schoolverzuim en gedrag bleven achteruit gaan en leerling kwam ook in aanraking met de politie. Afdeling Leerplicht werd ingeschakeld en van hier uit is er een intensieve begeleiding opgezet vanuit het project IMAR. In het gezin zijn meer problemen, zo blijkt. Ook jongere kinderen met opvoedproblemen. Voor het gezin is VIG (vroegtijdige interventie gezin) ingezet. De problemen in het gezin worden aangepakt.

De jongere in kwestie is dat jaar overgegaan naar 5 HAVO.

- Nieuwe vormen van betrokkenheid van de Marokkaans-Nederlandse gemeenschap zijn zinvol en dragen bij aan de effectiviteit.

Casus betrokkenheid van de Marokkaanse gemeenschap uit Den Haag

De stichting Jongeren4You(th) is een vrijwilligersorganisatie die vanaf 2007 actief is in de wijk Transvaal. In het kader van de IMAR-aanpak in Den Haag voert J4Y een project uit, het zogenaamde "Buddy Marokkaanse Risicojongeren".

Met buddy's (van Marokkaanse afkomst, studenten van HBO en/of universitair niveau) worden risicojongeren begeleid. De buddy's krijgen een training voordat zij jongeren gaan begeleiden.

A. heeft begeleiding gekregen van een buddy uit het project. A. had weinig toekomstperspectief maar is via het project, door de buddy, aan een baan gekomen bij een postbedrijf. Het gaat uitstekend met hem en is nu vaste begeleider van J4Y.

Casus leerwerktraject uit Utrecht: ex-probleemjongere wordt positief rolmodel.

Adil is 21. Hij zit in het tweede jaar van de opleiding tot jongerenwerker bij het ROC (niveau 4) in Utrecht. Hij loopt vier dagen in de week stage bij een wijkwelzijnsorganisatie. Hij begeleidt daar jongeren zoals hij zelf ook was: jongens van de straat die moeite hebben school te volgen, gezag vermijden of uitdagen en in de buurt veel overlast veroorzaken. Jongeren met politiecontacten en reclasseringscontracten.

Adil kan als ervaringsdeskundige de afstand tussen de probleemjongeren en de lokale instanties overbruggen. Vier jaar geleden verliet hij school en was zijn dossier bij justitie bekend. Totdat hij zelf

bedacht dat dit geen toekomst bood en hij de kans pakte om een nieuw perspectief te creëren middels het leerwerktraject. Over anderhalf jaar is hij afgestudeerd en inmiddels heeft de welzijnsorganisatie hem een werkcontract aangeboden waarmee zijn toekomst is verzekerd. De ervaringen van Adil bieden perspectief voor de jongeren waarmee hij werkt. Hij wordt gezien als een rolmodel.